

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 1 sierpnia 2025 r.

Poz. 4751

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.69.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 28 lipca 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVIII/162/25 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 23 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego północnej i wschodniej części Miechowic w Bytomiu, w następującej części:

- § 6 ust. 1 pkt 3;
- § 13 ust. 11 pkt 1 w zakresie słów: *dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1MW-U-KO, 1U-KOG, 9U, 10U;*
- § 13 ust. 11 pkt 2.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 23 czerwca 2025 r. Rada Miejska w Bytomiu podjęła uchwałę Nr XVIII/162/25 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego północnej i wschodniej części Miechowic w Bytomiu.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w dniu 26 czerwca 2025 r. Rada Miejska w Bytomiu przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 23 czerwca 2025 Nr XVIII/162/25, a w dniu 26 czerwca 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 23 lipca 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1. W § 6 ust. 1 pkt 3 uchwały ustalono zakaz chowu i hodowli zwierząt gospodarskich – za wyjątkiem terenu 24MW-U. Takim ustaleniem naruszono § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404 zwanego dalej *rozporządzeniem*), które nakazuje by ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów lub zasad ich zagospodarowania formułować zgodnie z Załącznikiem nr 1 do *rozporządzenia*. W załączniku tym teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, określonej zgodnie z poziomem 2, zawiera przeznaczenia terenu określone na poziomie 3, czyli teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej pierzejowej oraz teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej wolnostojącej. Z kolei przeznaczenie: teren usług oznaczone symbolem U, umożliwia realizowanie (przy uwzględnieniu przeznaczeń wykluczonych ustalonych w postanowieniach szczegółowych, zawartych w Rozdziale 13 uchwały) tak szerokiego wachlarza usług jak: usługi handlu detalicznego, usługi turystyki, gastronomii, usługi zdrowia i pomocy społecznej, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rozrywki, bezpieczeństwa i porządku publicznego, usługi biurowe i administracyjne. Nie dopuszcza jednak żadnej zabudowy związanej z rolnictwem. Tak więc na obszarze badanego planu miejscowego – uwzględniając normę wynikającą z § 4 ust. 1 *rozporządzenia* – nie jest możliwe prowadzenie chowu i hodowli zwierząt gospodarskich. Co prawda, w ustaleniach zawartych w zasadach kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów, możliwa jest modyfikacja (rozszerzenie jak i zawężenie) ustaleń, w oparciu o które dopuszczana lub zakazywana jest realizacja działalności czy obiektów innych niż bezpośrednio wynikających z ustalonego przeznaczenia podstawowego i uzupełniającego, jednak winna być ona zawarta w ustaleniach szczegółowych, dotyczących konkretnych przeznaczeń, a nie w ustaleniach ogólnych – odnoszących się do całego obszaru planu miejscowego. Ustalenia poczynione w § 6 ust. 1 pkt 3 uchwały są niezgodne z przepisami zawartymi w *rozporządzeniu*. Art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu obliguje sporządzającego plan miejscowy do ustalenia przeznaczenia terenów i zasad ich zagospodarowania. Zasady te powinny w sposób jasny i oczywisty wskazywać potencjalnym inwestorom jakie zamierzenia inwestycyjne mogą zrealizować na danym obszarze gminy. Nie można zatem zaakceptować regulacji uchwały, z których z jednej strony wynika, że na całym obszarze planu nie przewiduje się rolniczego przeznaczenia terenów, ani jako przeznaczenia podstawowego ani uzupełniającego, z drugiej zaś wprowadza się – również obowiązujący dla całego planu – zakaz chowu i hodowli zwierząt gospodarskich.

Ponadto, opisany sposób zredagowania przedmiotowego zakazu nie odpowiada regulacjom zawartym w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 202 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283 zwanego dalej *ztp.*). Przepis § 6 *ztp.* nakazuje bowiem aby przepisy prawa, w tym prawa miejscowego, redagowane były tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Z tego powodu twierdzenie nieważności § 6 ust. 1 pkt 3 uchwały, w kontekście ustalenia zawartego w § 26 ust. 2 pkt 3 uchwały (dopuszcza się rozbudowę istniejącej zabudowy związanej z rolnictwem na terenie 24MW-U), spełnia normy tworzenia prawa zawarte w zasadach techniki prawodawczej oraz eliminuje naruszenie § 4 ust. 1 *rozporządzenia*.

2. W § 13 ust. 11 ustalono (w obrębie strefy oddziaływania napowietrznej linii elektroenergetycznej 110kV) zakaz lokalizacji pomieszczeń oraz realizacji obiektów i urządzeń związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży – między innymi na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 5ZD pomimo, że teren taki nie został wyznaczony ani w tekście, ani na rysunku planu. Tym ustaleniem naruszono § 8 ust. 2 *rozporządzenia*, który nakazuje by część graficzną planu miejscowego sporządzić w sposób umożliwiający jednoznaczne powiązanie jej z ustaleniami tekstu planu miejscowego. Brak ustaleń w tekście uchwały oraz na rysunku planu, dotyczących terenu oznaczonego symbolem 5ZD, wskazuje na oczywistą pomyłkę pisarską. Jej skutkiem ustalenia zawarte w § 13 ust. 11 pkt 2 nie zostały odzwierciedlone na rysunku planu, co doprowadziło do niezgodności obu integralnie powiązanych ze sobą części planu miejscowego. Stwierdzenie nieważności części ustaleń § 13 ust. 11 pkt 1 oraz ustalenia § 13 ust. 11 pkt 2 uchwały, eliminuje niezgodność treści planu z rysunkiem planu, syntetyzując jednocześnie intencje uchwałodawcy.
3. Na rysunku planu – niezgodnie z § 9 ust. 1 i 2 *rozporządzenia*, zastosowano: oznaczenie graficzne granicy obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, oznaczenia graficzne terenów – gdzie zastosowano 2 i 3 klasy przeznaczenia terenów oraz niewłaściwie zapisano symbole cyfrowo literowe oznaczające przeznaczenia terenów.

Zgodnie z § 9 ust. 2 *rozporządzenia* podstawowe oznaczenia graficzne i nazwy linii stosowanych na rysunku planu określa załącznik nr 2 do tego *rozporządzenia*. Tym samym granica obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oznaczona powinna być przerywaną linią o grubości 1,5 mm oraz długościach wynoszących 6 mm z 2 mm przerwami. Z kolei symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane na rysunku planu miejscowego określa załącznik nr 1 do tego *rozporządzenia*. Punkt II. 4d załącznika nr 1 nakazuje, by w przypadku gdy zastosowane klasy przeznaczenia terenu mają różne oznaczenia graficzne, stosować kreskowanie składające się z równoległych linii o szerokości 4mm i nachyleniu 45 stopni. Przy czym kolor linii winien odpowiadać oznaczeniu graficznemu przeznaczenia terenu, określonego w punkcie I załącznika nr 1 do *rozporządzenia*, a kolejność kreskowania winna odpowiadać kolejności klas przeznaczenia, określonej w tabeli I tego załącznika. Z kolei sposób zapisu symboli cyfrowo literowych jednoznacznie określa punkt II. 6a załącznika nr 1. Zgodnie z nim tereny numeruje się kolejno w ramach klasy przeznaczenia, przy czym pomiędzy numerem a symbolem literowym nie stosuje się żadnych znaków. Zastosowana na rysunku planu grafika nie odpowiada tym przepisom.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu, wymienionych w pkt 1 i 2 niniejszego rozstrzygnięcia, naruszeń, uchwała Rady Miejskiej w Bytomiu Nr XVIII/162/25 z 23 czerwca 2025 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego północnej i wschodniej części Miechowic w Bytomiu*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Bytomiu rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Bytomiu.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.